

Ger Langhout

“ALS JE WEER BIJ HET Y OP DE HAVEN BENT, VOELT DAT ECHT ALS THUISKOMEN”

■ Rein Hazewinkel

Ger Langhout monsterde op zijn zestiende aan bij de Koninklijke Marine. Zeilen is altijd zijn grote passie geweest, van het Binnen-IJ tot de Wadden, van Engeland tot Ithaka. Nu geniet hij als havencommissaris met volle teugen van die prachtige en “beetje kneuterige” haven van Het Y.

In 2019 is havencommissaris Ger Langhout veertig jaar lid van Het Y. “Lid worden gebeurde toen nog via ballotage, dan moest je bij twee heren op het clubschip komen en vertellen wat jouw binding met de zeilsport was. De heer Lohman uit Limmen is bij me thuis geweest om te kijken wat voor vlees Het Y met mij in de kuip kreeg. Ik wilde toen al graag bij Het Y in Durgerdam liggen, nog steeds een prachtig en knus

Op zijn zestiende ging Ger bij de marine

dorp, vlakbij Amsterdam. Ik kende Durgerdam van vroeger, toen ik op school zat in Amsterdam-Oost tegen het Zuiderzeepark aan, en we op de fiets over de sluisen de polder ingingen.” Ger werd pas ‘later’ lid van Het Y, want als marineman zeilde hij bij de zeilvereniging

van de Koninklijke Marine. Daar zeilde hij in een BM, Vrijheid en Randmeer. “En als ik lang verlof had, na een aantal maanden op zee met de marine, dan huurden mijn vrouw en ik voor een prikkie een kajuitjacht bij de vereniging waarmee we dan weer de zee op gingen.”

Friesland

Op zijn zestiende ging Ger bij de marine, maar het zeilen had hij daarvoor al geleerd in Friesland op zeilscholen in Balk en Terhorne. Dat was reuzeleuk en het zeilen heeft hem nooit meer losgelaten. Ook bij de marine kreeg hij tijdens z’n opleiding in Loosdrecht naast schieten en schuttersputjes graven, zeilles en knopen leggen. Na elke zeildag moesten de boten wel geschrobd worden en de opgerolde lijnen als pannenkoeken op het voordek liggen. Later in Den Helder kreeg hij ook les in kustzeilen en navigeren en dan gingen ze in het weekend het wad op. Bij de zeilschool in Friesland werd Ger gevraagd als instructeur en dat heeft hij jaren met veel plezier gedaan: overdag zeilen en ‘s avonds naar Sneek, de hele zomer lang!

Na vijftien jaar bij de marine als militair gewerkt te hebben, ging Ger bij diezelfde werkgever verder als burger. Dat betekende dat hij lid moest worden van een ‘burgerzeilvereniging’, en dat werd Het Y. Toen waren

er ook al wachttijden voor een ligplaats, maar niet zo lang als nu. “Er waren toen ook tachtig plekken voor de Y-tjes in Enkhuizen. Maar ik wilde bij Amsterdam liggen en dat kon na een paar jaar.”

Valse wind

Als burger, nu werkzaam op Kattenburg in Amsterdam, kon Ger bij de marine blijven zeilen; er waren wedstrijdes op zomeravonden op het Binnen-IJ waar nu het Chinese bootrestaurant ligt. “Altijd valse wind daar natuurlijk, maar veel rustiger dan nu. Alleen af en toe kwam er een rondvaartboot voorbij. Soms gingen we het IJ op en in de vakanties charterden we met vrienden een boot in Griekenland.”

Op de haven is altijd wat te doen

“Maar omdat m’n vrouw en ik de zeiltochten hier misten, gingen we op zoek naar een eigen bootje. Die moest wel trailerbaar zijn zodat we ook op de Middellandse zee konden varen.” Het werd een Sprinta en nadat alle papieren geregeld waren, reden ze naar Otranto in Zuid-Italië. De Sprinta werd te water gelaten en ze zetten koers richting Griekenland. Ze moesten voorbij Joegoslavië, want dat was toen nog verboden gebied voor de marineman.

Het eilandje Othonoi, Ithaka, het kanaal van Korinthe, ankeren in de baaien aan de Ionische zee en dan ‘s avonds met het roeiboortje naar de kant voor een restaurantje en een glaasje wijn. Meestal stak de wind pas ‘s middags op tot ongeveer 5 à 6 Beaufort maar soms waren er uitschieters tot windkracht 7 en 8. Eén keer

moest ik er ‘s nachts uit om het anker te zekeren, het waren heerlijke reizen.”

“En als je weer bij Het Y op de haven bent, voelt dat echt als thuiskomen: het gemoedelijke, het een beetje kneuterige en dan natuurlijk het dorp en het uitzicht – dat is prachtig. Andere havens hebben dan weer betere faciliteiten, een winkeltje, olie, een kraan en plaats voor onderhoud en zo, maar dat kneuterige is veel beter. Daarbij moet alles ook zo natuurlijk mogelijk en in lijn met het dorp zijn en dat is meteen ook z’n kwaliteit. We moeten zuinig zijn op de laatste stukjes groen want Amsterdam ruikt steeds verder op. Ik ging vroeger natuurlijk veel naar Den Helder en toen was West-Friesland nog groen. Nu staat het vol met bedrijventerreinen en datacentra.”

Voor de duivel niet bang

Inmiddels is de Sprinta alweer twintig jaar geleden ingewisseld voor een Dehler Optima. Ger en z’n vrouw voeren ermee naar Denemarken en Engeland. “M’n vrouw was voor de duivel niet bang, ze stuurde beter dan ik. Dus ook als het flink waaide, kon ik met een gerust hart naar voren om de genua te strijken. We voeren vooral naar de eilanden en met een schip dat 1,80 diep steekt, blijft het varen op het wad uitdagend, je moet scherp blijven. Je kan niet zomaar even een tochtje maken. Je moet het wel van tevoren goed berekenen. Het varen op de Wadden blijft mooi.”

Als marineman kon Ger met z’n 57e met pensioen, maar het lijkt of het sindsdien alleen maar drukker is geworden: secretaris van de bewonersvereniging, klussen, fietsen en volleyballen (want je moet wel zorgen dat je fit blijft). Ook zit Ger al jaren in de

havencommissie. “Eerst nog met Ted van de Brom, later met Henk Keuch en sinds twee jaar mag ik het alleen doen.” Als havencommissaris krijg je elke dag wel post, is er altijd wel wat te doen op de haven, is er overleg met Rik de havenmeester. En bij ZV De Onderlinge, waar z’n boot ‘s winters in de stalling ligt, is Ger op vrijwillige basis af en toe havenmeester en zit hij in de hijsploeg.

Het worden drukke tijden voor de havencommissaris

Sinds zijn vrouw is overleden, nu een paar jaar geleden, heeft Ger niet veel meer gezeild. Wel af en toe een weekendje weg maar niet meer weken naar de Wadden. Ger’s nieuwe vriendin is niet zo’n zeiler maar misschien komt dat nog.

Dijkverzwaring

Met de Sail voor de boeg in 2020 en de uitvoering van de dijkverzwaring in 2021, worden het ook drukke tijden voor de havencommissaris. Vanwege de klimaatverandering en de dijkverzwaring rond het Markermeer, is Ger als havencommissaris nauw betrokken bij de gevolgen daarvan voor Het Y. Eerder waren er plannen dat de hele haven veertig meter het water in zou worden verplaatst, met een golfbreker voor de ingang. Maar na verschillende inspraakrondes bij het Hoogheemraadschap, is het huidige plan dat in 2021 de dijkverzwaring als volgt verloopt: tijdens de werkzaamheden wordt de haven op diepte gebracht, de weg wordt verbreed en er wordt een fietspad naast de weg aangelegd. De werkzaamheden betekenen voor Het Y dat de arken losgekoppeld worden en dat alle schepen aan de dijksteiger

tijdelijk verplaatst worden. Daarnaast zijn er letterlijk nog een paar knelpunten die opgelost moeten worden, bijvoorbeeld waar de dijk een hoek maakt en de weg tussen de kapel en een woonhuis door moet. Gelukkig hebben Henk en Ger destijds, toen de oude vaste steiger vervangen moest worden, met een vooruitziende blik voor een drijfsteiger gekozen. Dat scheelt nu een hoop kosten maar er blijft genoeg werk aan de winkel voor de havencommissaris. En dus moet Ger nog heel vaak naar de kneuterige en knusse club in het prachtige Durgerdam.

